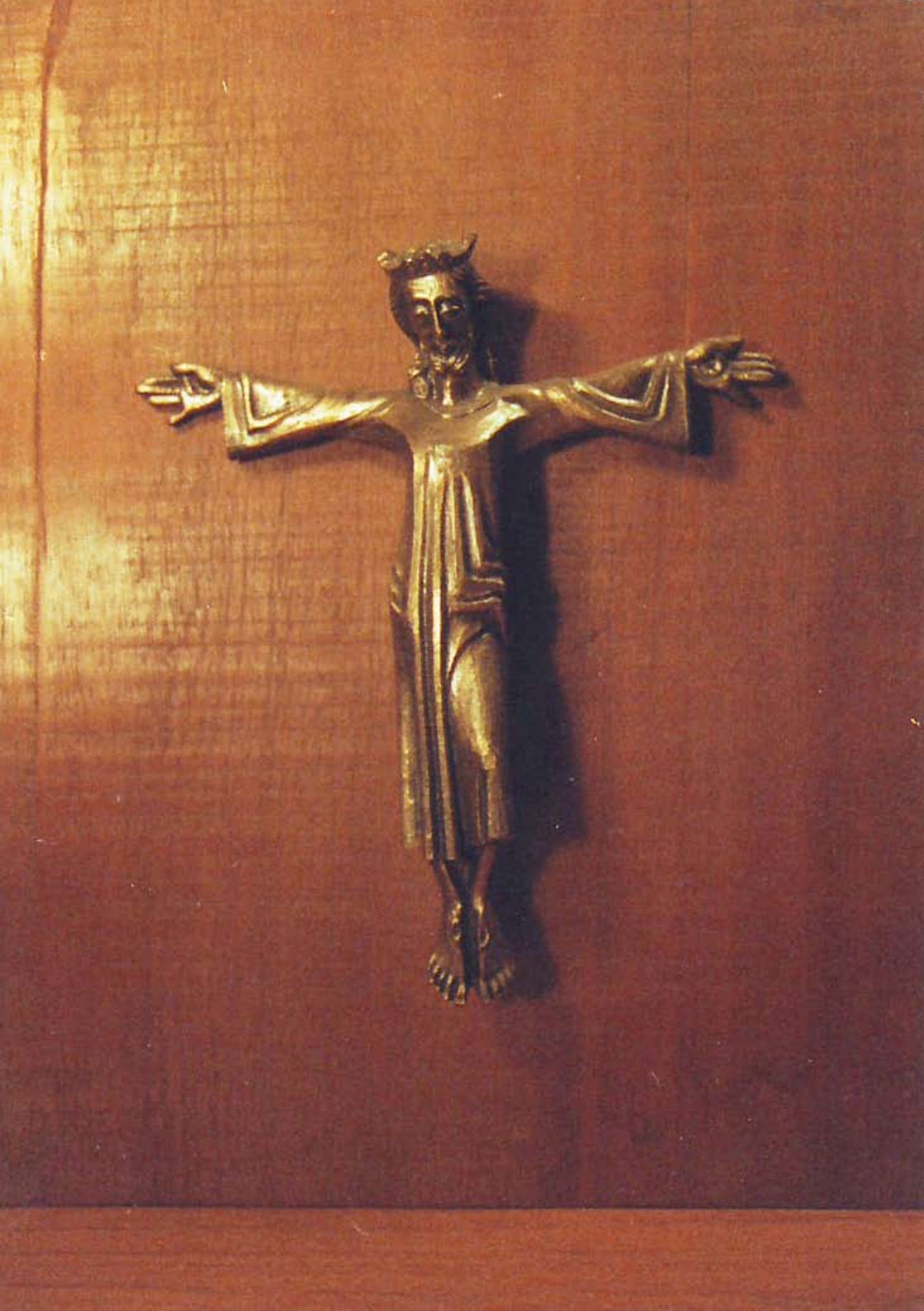

WEEK 15

Weekoverweging

Sacrificium

Als een levensoffer
een liefdesoffer is

welt daar de bron
van leven en liefde

Ik wil niet klagen
over weinig dagen
met jou

want elke dag
die ik leven mag
met jou

is een heel leven

Offer

als het leven jou
getest heeft op
offerbereidheid

als het je ooit
geduizeld heeft bij
het offer van Abram

dat je moest
brengen of moest
ondergaan

weet je dat God
je ten offer
heeft gebracht

en voor het leven
ongeneeslijk door
Hem bent gewond

om nooit meer
op je weg liefde
te weigeren

0 God

Als ik zucht
'0 God'
is het niet goed.

Dan klaag ik
en vraag ik
en ben ik stil

mismoedig
moedeloos
moe - of

zie ik op tegen
de dag van
morgen.

Dan vlucht ik
weg in U of
in mezelf

niet uit angst
niet uit verdriet
niet uit pijn

maar uit leegte
toekomstvrees
ouderworden.

Dan roep ik:
til mij uit mezelf
naar U toe.

Dan zeg ik
'0 God'
en het is goed.

'Meelijden is lijden'

Lijden

Zinloos lijden
is het echte lijden
van God

zoals de eenzame opsluiting
van een onbekende
in een onbekende cel

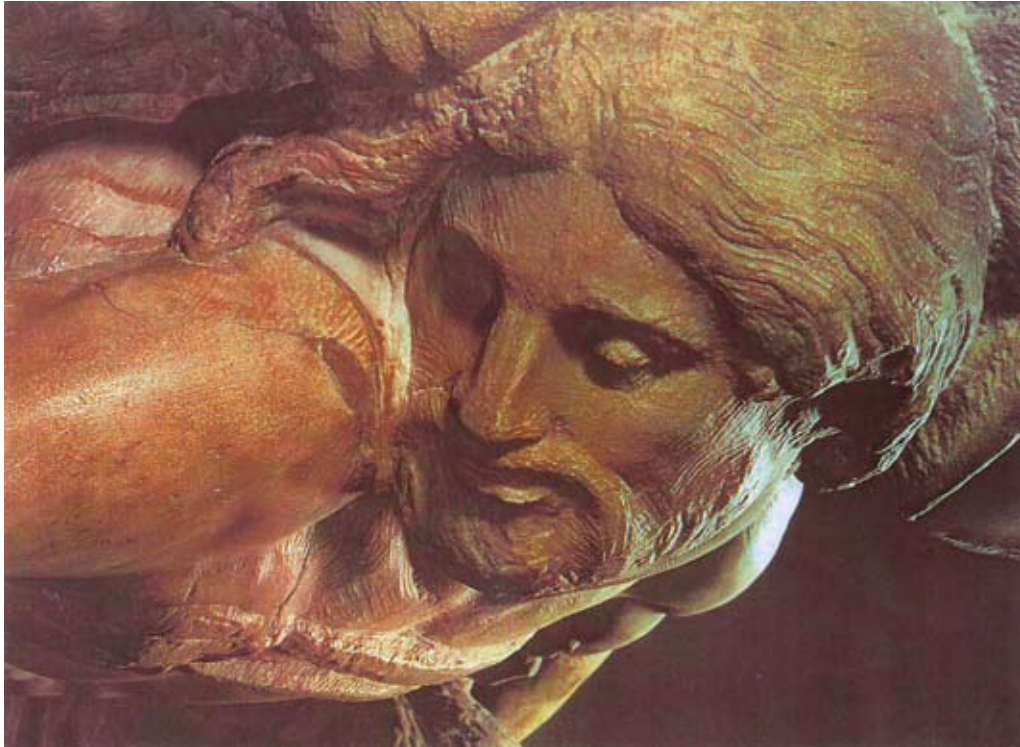
zoals de slepende ziekte
van een lichamenlijk
of geestelijk verminkte.

Maar lijden
is niet altijd
zinloos:

het kan dichter brengen
bij jezelf een ander
God

het kan een bron zijn
van liefde die dan alleen
gaat stromen.

God, ik wil U zeggen
dat ik bereid ben
te lijden

wanneer dat mij
dichter brengt bij
mijn wezenlijke zelf

wanneer dat mijn ogen
opent voor het leed
van anderen.

God, ik wil U zeggen:
laat mij lijden
wanneer dat mij

zuivert en heiligt
en losmaakt
van mijzelf

om op te gaan in de liefde
voor anderen en
te versmelten met U.

'Lijden blijft geen lijden
als het zinvol is en kan zelfs
veranderen in vreugde
die het lijden niet opheft
maar overstijgt'.

Heilige Sterke

Geef mij de kracht
niet 'hardop'
te klagen
want dan werp ik
schaduw
om mij heen.

Als ik dan al
klagen moet,
omdat ik het niet
alleen kan dragen,
mag ik dan leunen
op uw schouder

om sterk te staan,
want dan hoor ik
het zachte steunen
van pijn die
u lijdt in mijn
lichaam en ziel.

Metafoor van de smaak

Als je het zoete niet meer proeft,
het zoet van de aarde -
als je het zoute niet meer smaakt,
het zout van de zee

als brood niet smaakt naar koren
en appels niet naar fruit -
als water en wijn hetzelfde smaken
en de zoetheid in je verzilt

smaakt het leven naar niets
en wordt heel je bestaan meegesleurd
in smakeloosheid en zinloosheid:
de levenserotiek verkwijnt.

Zo diep is het geestelijke geworteld
in het lichamelijke, zo verweven
het psychische en emotionele en
de bestaanszin wonend in je hoofd.

De zin in erotiek is gekoppeld
aan de smaak in je mond -
ook de ontroering in de muziek en
de schoonheidservaring in de natuur.

Als je je smaak kwijtraakt
eindigt de genieting, moet je
leren leven met je handicap
en gaan vechten om te overleven

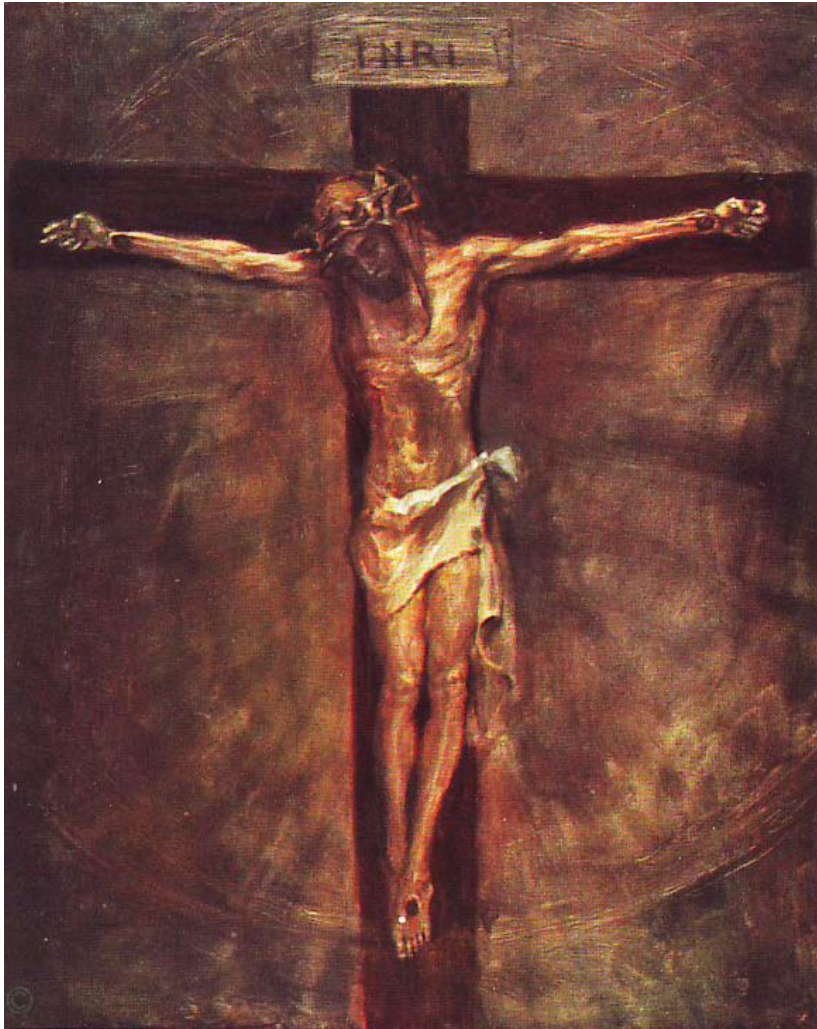
niet door meer scheppen suiker
of steeds grotere hoeveelheden zout
maar door je smaak te verleggen,
door nieuw inzicht en discipline:

wat nog wél smaakt genieten,
je solidair voelen met allen die
heel veel niet meer mogen gebruiken,
je vereenzelvigen met alwie hongeren.

Als dan eten en drinken betrekkelijker,
minder bepalend geworden zijn,
komt de essentie van het bestaan
nog niet vanzelf bovendrijven.

Onontkoombaar volgt de fase van
beinning en tot inzicht komen -
vooral om bestand te zijn wanneer
andere lasten zich hierbij voegen.

Alle niveaus van leven zijn gekoppeld,
ieder deel speelt mee in het geheel -
alles kan opwaarts of neerwaarts
met elkaar worden meegenomen.

Als je geliefde gestorven is,
als je voelt dat je verslijt,
als je levensideaal onvoltooid blijft,
als je omgeving zich tegen je keert

moeten er nieuwe werelden
worden ontdekt en binnengegaan,
word je naar binnen gedreven -
word je naar God gebracht

niet uit liefde aanvankelijk
maar om te kunnen overleven,
opnieuw te kunnen beginnen
en aan jezelf niet dood te gaan.

Dan is het zelfs mogelijk
uiteindelijk in God te verstillen
en te herleven in een liefde
die alle leegte vult.

Kuur

Zij zat aan
het raam diep
in haar verdriet.
De kuur hielp niet,
de pijn zat
in haar ziel.

Zij zat midden
in de chemokuur,
zij at minder,
werd magerder
en ieder zei:
je moet goed eten.

Maar zij liet
haar eten staan:
gebak smaakte naar pap,
wijn naar azijn
en elke hap werd
een teleurstelling.

Haar smaak was weg,
haar leven smaakte
nergens meer naar.
Het hoefde voor haar
niet meer, want ieder
was ontevreden over haar.

Gedragen liefde

Wil je je leven's wel en wee
met mij delen, liefste, tot over
de boorden van de dood heen
want dan pas kan ik overleven.

Hoe zwaar zou verder leven zijn
met ongedeelde liefde, wanneer ik
later pas zou weten hoe jij
uit liefde voor mij leed verzweeg.

Laat mij niet verder leven met de
herinnering aan je heldhaftigheid.
Laat mij verder leven met de wonde
van de liefde die niet geneest.